

Sygn. akt VIII U 2156/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy - Klimek
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2017 r. w Gliwicach

sprawy R. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 13 października 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu R. P. prawo do emerytury od października 2016 r.

(-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek

Sygn. akt. VIII U 2156/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu R. P. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat. Powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach a jedynie 14 lat, 10 miesięcy i 14 dni takiej pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, iż posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż w okresie zatrudnienia w Zakładzie (...) w R. od 2 lutego 1979r. do 31 sierpnia 1986r. pracował na stanowisku konserwatora suwnic, co może udowodnić na podstawie zeznań świadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Organ rentowy podniósł, iż nie uwzględnił do pracy w szczególnych warunkach okresu

zatrudnienia w Kombinacie Budowlanym – Zakładzie (...) w R. od 2 lutego 1979r. do 31 sierpnia 1986r., bowiem ubezpieczony nie przedłożył za ten okres świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony R. P. urodził się (...) Wiek 60 lat osiągnął (...) Od 1 września 2006r. ubezpieczony jest uprawniony do emerytury górniczej.

W dniu 5 października 2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 13 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat, z uwagi na brak wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych.

ZUS przyjął, iż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. posiada 26 lat, 1 miesiąc i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu 14 lat, 10 miesięcy i 14 dni takiej pracy.

Do pracy w warunkach szczególnych ZUS nie uwzględnił ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w Kombinacie Budowlanym – Zakładzie (...) w R. w okresie od 2 lutego 1979r. do 31 sierpnia 1986r., bowiem ubezpieczony nie przedłożył za ten okres świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił, iż R. P. w okresie od 2 lutego 1979r. do 31 sierpnia 1986r. był zatrudniony w Kombinacie Budowlanym w C. – Zakładzie (...) w R. na stanowisku konserwatora suwnic. Do obowiązków ubezpieczonego należało czuwanie nad sprawnością suwnic – konserwacja, naprawa i remonty suwnic w celu zapewnienia ruchu zakładu. Praca polegała m.in. regulacji hamulców suwnicy, była to praca na wysokości do czego odwołujący miał uprawnienia. W zakładzie było około 30 suwnic, jedne były wewnątrz na hali, inne na zewnątrz. Ubezpieczony pracował w brygadzie konserwatorów suwnic, której skład zmieniał się w zależności od zapotrzebowania. Ubezpieczony pracował jako konserwator stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracował na 3 zmiany od poniedziałku do niedzieli. Nie pracował przy obsłudze suwnic, gdyż to należało do suwnicowych. Otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szczególnych i posiłki regeneracyjne.

Sąd ustalił nadto, iż w latach 1980 – 1983 ubezpieczony szkolił suwnicowych jako nauczyciel zawodu. Szkolenie to odbywało się na terenie zakładu, w ramach dodatkowego zatrudnienia na umowę zlecenie i po godzinach pracy ubezpieczonego. W normalnych godzinach pracy ubezpieczony był przez cały czas konserwatorem suwnic.

Pracodawca nie wydał ubezpieczonemu świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych.

W spornym okresie zatrudnienia w Zakładzie (...) w R. wraz z odwołującym pracowali świadkowie B. M. i E. W.. Świadek B. M. pracował w latach 1978 – 1991. Świadek E. W. pracował w latach 1980 – 1992. Obaj świadkowie pracowali jako konserwatorzy suwnic w jednej brygadzie z ubezpieczonym.

Sąd ustalił, iż ubezpieczony legitymuje na dzień 1 stycznia 1999r. okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 26 lat, 1 miesiąc i 21 dni.

Bezsporne było, że ubezpieczony ukończył 60 lat życia i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego (k.15), zeznań świadków B. M. (nagranie z rozprawy z dnia 7 lutego 2016r. min. 15.01 i n. k.21) i E. W. (nagranie z rozprawy z dnia 7 lutego 2016r. min. 27.05 i n. k.21) oraz przesłuchania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy z dnia 7 lutego 2016r. min. 35.39 i n. k.21).

Odnosnie rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, które zostały potwierdzone przez zeznania świadków. W spornym okresie zatrudnienia świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w jednej brygadzie, posiadają zatem szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez niego pracy. Zeznania świadków oraz ubezpieczonego znalazły potwierdzenie również w aktach osobowych ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym

co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy uwzględnił mu jedynie 14 lat, 10 miesięcy i 14 dni takiej pracy.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem do takiej pracy należało zaliczyć mu sporny okres zatrudnienia w Kombinacie Budowlanym – Zakładzie (...) w R. od 2 lutego 1979r. do 31 sierpnia 1986r.

Z materiału dowodowego wynika, że odwołujący był zatrudniony na stanowisku konserwatora suwnic a do jego obowiązków należała konserwacja, naprawa i remonty suwnic w celu zapewnienia ruchu zakładu. W zakładzie było około 30 suwnic, zarówno wewnątrz na hali, inne na zewnątrz, zaś odwołujący miał za zadanie zapewnienie ich sprawności. Jako konserwator suwnic pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na 3 zmiany i nie był kierowany do innej pracy. Wprawdzie w latach 1980 – 1983 szkolił suwnicowych jako nauczyciel zawodu, jednak obowiązki te wykonywał po godzinach pracy, w ramach dodatkowego zatrudnienia na umowę zlecenie.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace konserwatora suwnic należy zaliczyć do prac określonych jako bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, wymienionych w wykazie A, dział XIV, poz. 25 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Sąd podkreśla, że sam fakt wykonywania przez odwołującego pracy konserwatora suwnic nie był kwestionowany przez organ rentowy. ZUS odmówił przyznania spornego świadczenia z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za sporny okres zatrudnienia. Okoliczność ta pozostaje jednak bez znaczenia, gdyż fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków potwierdzającym taki charakter jego pracy, uznając zgromadzone dowody za spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniające oraz znajdujące potwierdzenie w aktach osobowych ubezpieczonego.

Mając powyższe na uwadze – po uwzględnieniu do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu uznanego przez ZUS oraz okresu spornego – należało uznać, że odwołujący legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego nie była przedmiotem sporu. Nie było także sporne, iż odwołujący nie jest członkiem OFE i na dzień wydania zaskarżonej decyzji ukończył wymagany wiek 60 lat.

W konsekwencji Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od października 2016r. tj. od miesiąca złożenia wniosku.

(-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek